

ک...ان ک...ان گ...ا نہ وہ 55...
 کہریم کا کہ

...55

دنيا له سهر کاو لېوونه، له لټوار له ناوچوونه، دهستوبردی لټده کم، هه ندټ بزگوټی یاده وه ریم قوتارده کم، نامهی کوټه قټزه که و هه ندټ بزگوټیدی، کوټټکی قټز هه یه، پرچی له بن تیشکټ رټژټ بریسکی دټ، به گټ تهی گټ تیاران به رټنی تایبته چه وری ده کات، ئه و کوټه ماټیان له کټټانی پټنجه مه، له رټزی ماټی دهر وټش خه جیجه، کوټه قټزه که کوشتهی کچټکه، ماټیان له کټټانی پشت ماټی که ویاره، کوټه له خوټنده واری هټ له بټ دهرناکات، که چی هه میسه په ندانټکی جوانیشی له سهر بهټکه، لټ کچه وا دیاره خوټنده واره، کوټه به کاخه ز و په ندانه وه دټت و دهټټ:

+ تڙا ڏهه زائو ڪا ڇو بنووسو؟

- ده‌زا نم

+ باش ده زانی؟

- ده‌زا نم هه موو شتهك بنووسم.

+ دهی بنووسه ، بهـام به کهس مهـ چیم نووسیوه .

نووسيم، به پەندان نووسيم، پیت له خێ پتر کشا، وشه خشا، رسته
 خێ نه گرتەوه، يه کهم جارمه به پەندان بنووسم، تا ئه و ساته هەر به
 پـنووسی دار نووسیوو، نه به وشك نه به ته نه منووسیوو، گـتمه
 کوێ قـز:

من نازا نم بهو قه ه مهی ت بنووسم، هی خ م د نم .

هه نام، نووسيم، لاپه ه و شت كم بى نووسى، ل ئست ته نه رسته يه كم له بيره ((داىكى چه فت كو انيش بيت هه ر به ته ما تم))..

کوہ قازہ کہ درہم کی دہرہ نا، چہ ندی کردی لہم و ہرنہ گرت، ریی،
رہی دوا یی ہا تہوہ:

+ تـ دهزانی کاخز بخوـ نیه وه؟

- ئا ، دهزا نم هه موو شت بخوڻمه وه .

+ ئۇ، وام زانى تەنھا دەزانی بنووسی، دەی ئو کاخەزەم بـ
بخوئنهوه.

نامه‌یه‌کی دوو لاپه‌ه‌یی دا ده‌ستم، به جارِک و دوو تَنه‌گه‌یشت، من و ات‌گه‌یشتم تَناگات، ب‌یه هَنده پ‌م دوو باره ده‌کاته‌وه، شه‌ش‌ه‌فت جار ب‌یم خو‌نده‌وه، دوا‌یی ز‌ر دره‌نگ تَگه‌یشتم چه‌ند باره‌کردنه‌وه،

له تامه زر يیه وه یه نهك تښه گه یشتن، یهك دوو رسته ی نامه ی كچه كم له یاده ((یان بڼه تڼه ده بم، یان بڼه گڼه، بابی حه فت كوڼه انیش بیت هه ر به ته ماتم...))

كوڼه دوا ی تڼه كچوونی دنیا تڼه داچوو، هه وا ی مه رگیم له رادی وه بیست، دوا ی ټو هه وا هه تا هه، هه وا ټكی تا هه له كڼه ټانی كچه وه به گه هك بڼه بڼه وه: كچه كه ی مام... شته بووه.

وا بز انم ته نه من هه ی شته بوونه كه یم ده زانی، كچه به كڼه ټانی كه وت، له پڼه بزربوون، دوا تر بیستمه وه به شته تی بن ترومب ټل ده كه وت، نه مزانی چ گڼه ستان ټكی به ركه وت..

شاییهك هه یه هه ر ده بته بیگ ټمه وه، ټاخر ټو كچه ی بڼه كوڼه شته بوو، ره نكه هه ر بڼه گه یشتن به كوڼه هه ش خه ی خسته بته بن تايه ی ترومب ټله وه، ده زانی لهو شاییه چ شاییه كي كرد، ټه ستاش له رینه وه ی سینگ و بهر ټكی له نیگامه كه هه ینډ له جوانیه كي ساده ی مندا ټانه چ جوانیه كیدیم لهو له رینه وه یه نه دی، ټه، له سه ره وه ی حه سار، لهو گڼه اییه ی ته نیشت ما ی عه باس، ټو عه باسه ی حكومه ت هه موو ددانه كانی ده ره ټنا بوو- له بیرنه كم، سه ره ټای عه باس دته وه ناو گڼه ټانه وه- لهو لهو گڼه اییه گه وره یه شاییه كه نه سه ری دیاره نه بنی، به لاشاوه شایي وا گه وره ی به خه یه وه نه دیوه، دیاره له دوا ی یازده ی ټازاره وه یان ټو ره ی دنیا ی به باری خه شیدا هه گڼه اییه وه تا ره ی كاو لبوونی دنیا، به لاشاوه چه ند زه ما وه ندی به خه یه وه دیوه، زه ر جار مام دټوانه به زو ټنا كه ی هه موو گه هكی هه ټپه ټاندووه، به مام هیچیان له یاده وه ری من وهك ټه وه یان به ده نگ و ره نكه وه خه نیشان دانه وه، ټه وه تا كوڼه ره شتاره كه ټه وه ی له كڼه ټانی دټمان منی ټاشنای ده ف كرد، ټو كوڼه ده نگ ټكی هه یه له گو ی من بارانییه، له گه كوڼه كي سووركه هه، وهك ده ټن چاوی نابینډ، له كه ركوو كه وه ها تووه، ټو دووه به دوو قه ی شاییان گهرم كردووه، ټو هه ول ټری و كه ركوو كیه ټه وه ی ده ی ټن نای ټنه وه، له وان گه ټه، با ته ماشای كچه كه بكه ین، وه ی وه ی چ شاییهك ده كات، له هه موو كچان، له هه موو ژنان جوان تر خه دڼډ و ده با و باده دات، باشه من بهو مندا ټیه به چی شایي جوان له نا جوان جیاده كه مه وه! ناز انم، له ره ی سینگ و بهر ټكی له نیگام ناچ ټه وه، ټه وه شم له بیرناچ ټه وه، مندا له پشته وه كه لانگوچكي ژنان یان له كدی گر ددها، منیش كه لانگوچكي كچه كم له هه ژنك گر ددها، دیاره پیاو ټكیان نه وان بوو، هه ینډ هه موو شاییه كانی به لاشاوه ره شبه هك بوون، كم پیاو هه بوو د ی له ده ست نه بڼه، به زمی گر ددانی كه لانگوچك در ټه ی ده بته، دوا یی ده چمه وه لای، ټه ره كچه له ده ستی كوڼه قه زه كه نه بوو!

ره ننگه چیدی کو ه قزه که نه بینمه وه، بیه حه زده کهم پشتر له کو م دیوه و چی کردووه به بیر خ م به نیمه وه، کو ه قزه که براده ری قادری ش ه بی بوو، جاری یه کهم له سه ره وه ی به راوی پیری سوارچاکان دیتم، جه مه دانی نا هه وری به ستا بوو، له یاده وه یی من ک نترین و جوانترین هه وری پیاوان هه وری سه ری کو ه قزه که یه، رانکوچ خه یه کی خاکی له بهر بوو، پشت ن کی قه فقه فی وه پشت نی بایم، کو ه قزه که پ شمهرگه بوو، به ام نازانم ب چک و ره ختی شانی خ ی نیشانی نیگام ناداته وه، ئه وه ی له بیرناچ ته وه کو ه قزه که ی نزیك ک له، ک لی ئاو، جوان د ته وه بیرم، له بیرناچ ته وه، سیمای ک لی ئاو ی بزنان و حریتیه کچان و ده نگ و ره نگی کو ه قزه که له بیرناچنه وه . .

له خوار بیره که ئه و بیره ی د تمامه که ی منی شت کرد، له بن داربیه کان ئه و داربیانه ی ره گیان نازانم له کو ی عه رد و چ ه پ په یان له هه ور یه، له و ک لی ئاو هه بوو، چه ند ک ل به دوا ی یه که وه بزنه گه لیان ل ئاوده دا، در ژیی هه ر ک ل به ژن و نیو کی س به ری کو ه قزه که ده بوو، س به ری ئه و ساته ی کو ه قزه کهم له خه یا ماوه، نازانم له چ کاتی ر ژ بوو، ل ده زانم س به ره که ک ل کورتتر له نیو ک لیش در ژتر بوو، به رینی ک ل هه ر ه نده ی کالانی خه نجه ره که ی پیری سوارچاکان ده بوو، وه ی چ کالان کی جوانی هه بوو، کو ه قزه که ده یگوت:

کالان ک ده ب ن ی پ بده ی قازانجه

قوو ایی ک ل هه ر بست ده بوو، ک له کان یان به ب ندایی به ژنی بزن که م ک نزمتر له سه ر ک لکه دار دانا بوو، ده ب ت ب م ئاخو ه کانیشان هه ر ئه و ب نداییه یان هه بوو، واته بزنه گه ل به پ وه ئاو و ئالیکیان ده خوارد و پ ویستی نه ده کرد خ بچه م ننه وه، کو ه قزه که ده یگوت:

له دختر کم بیستووه: مر ف پ ویسته به و ش وه یه ی بزن نان بخوات، له بزنه وه ف رب ت . .

منیش له ک لی بزنان ئاوم خوارد وه، کو ی سایی ده ستا له من باخ شتر بوو، یارمه تیدام له ئاو خواردنه وه، زانی من ک شم له گه کردنه وه و به ستنه وه ی زارکی کونده هیه، زانی له کاتی چ ک دادانه وه ش ب کانی جاروبار دهستم له سه ر به رد ده تراز و ده واوده و ده که ومه ناو ئاو، ت یگه یاندم باشتترین ج ب ئاو خواردنه وه ک لی بزنانه، یه ک دوو جار له گه بزنان و له ک لی بزنان ئاوم خواردنه وه، جار ک دیاره کو ه قزه که چاوی ل ده ب، ئاگام ل بوو ده ست ک نه رم پشت ملی کراسه که می گرت و به ئه سپایی سه رمی له سه ر ک لی بزنان به رز کرده وه:

+ ئه وه چ ده که ی کو ه؟!

- ئا و دهخ مهوه

+ تامى خ شه؟

- هه ندهك ب نى بزنى ل د ..

كه زانى فیتی كوئى دهستا ه، دهستی گرت و پ یگوت:
خوات به قوربانى ... بکات، ده نا شهرتب میزى بزىم ده رخوارد
ده دایت ..

كو ه ق زه كه ت یگه ياندم كه ئاوى ك ل پيسه و ناب ت بىخ یته وه و
دهستى پ بىش یث، رووى له كو ه كرد:
باشه ئه گهر خا و نه، وه ره خ ت بىخ وه.
به راست ئه و كو ه له و ئاوه ی نه ده خوارد وه، ئه دى جارى يه كه م سهرى
به سهر ك له كه دا نه گرت و نه یگوت:
ئه ها، وهك من بخ وه ..

ت یگه یشتم خ ی نه یخوارد ب وه، ف للى له من كرد بوو ..
كوئى سا بیری دهستا و یستى ف للى حه ولواى سهر پنچكان یشم ل بکات،
له و لىش ههر كو ه ق زه كه فریام كه وت، كوئى دهستا گوتى:
حه لوايهك هه يه، ئاوى حه ولواى سهر پنچكانه، حه لوايه كه ز ر خ شتر
له و حه لوايه ی له ناو ته نه كه ی ناو ت ك كه كه ی قهره نى به قا ه
گوتم:

له حه ولواى ناو قه یسه ریش خ شتر؟

گوتى:

خ شتر، با بچین، ئه و حه لوايه ته نها له سهر پنچكان هه يه، ببینه و
بىخ ی

ر یشتین، به ره و لای کانى ژنان ر یشتین، پنچك پنچك له دووى حه ولواى
سهر پنچكان ده گه لاین، دیتمانه وه، له سهر پنچك كه م لك حه لوامان
دیته وه، ش وه ی حه لوا لووله یى بوو، ههر ه نده ی ئه و پارووه نانه
ئه ستوور بوو كه گوئى ك ساران به ته ه پياز ب لى ده كردم و به د وه
ده مخوارد، پارووى باریك، كوئى دهستا، نیشانى دام و گوتى:
ئه وه ش حه ولواى سهر پنچكان، هه یگره و بىخ

گوتم:

ت ناخ ی؟

گوتى:

نا ئه وه ت بىخ، من حه لوایدی ده بینمه وه ..
حه لواام له سهر پنچك هه گرت وه، حه وایه كى وشك، ره نگی جوان نه بوو،
به ام دیاره تام به ره نگی نیه، ده مو یست ب زارمى ببه م، كو ه
ق زه كه له سهر سهرم په یدا بوو، گوتى:

كو ه، ئه و چیه به ده ستته وه؟

گوتم:

حەلوای سەر پنچکانه

گوتی:

بە تەمای بێخی! هەی گەلە، زوو فەڵەیدە، ئەوێ گۆوی سەگە، بە تەمای گۆوی سە بێخی؟ زانی ئەوێش کوێ دەستا پەمیکردوو، کەوتە دوا، گوتی:

دەستی خوشکتم شکاوه، دەنا دەزانم چیت لەدەکم..

نا یە تەوێ بیرم، حەلوای سەر پنچکانم پەش ئاوی کەلە بە دەستەوێ گرت، یان ئاوی کەلەم زووتر خواردەو، بە هەرحا بە ئاگرێ دوو جار دەستم سووتا، ئاگری کوێ دەستا، بە نام لە ئاگری سەیم خەم پاراست و تەنە کەوتەم، لە خوار، لە خوار، بەراوێ بەراوێ پیری سوارچاکان، ئەو بەراوێ لە کانی پیاوانەوێ ئاوی بە دەهات، هەستەرێک تەپیبوو، دالاشی دنیا یە لە سەری نیشتبوو، وایزانم هەر لەو سەر وێندە ئەو قسەیم بیست و ئیدی لە بیرم نەچوو، (لە هەر شوێنێک دالاشت دیت ئەوێ کەلاک هەیه)، ئێ، کەلەشی هەستەر کەوتبوو نزیکی کەند، کەندیش بە قەلقەلاشێک داپەشرا بوو، کوێ دەستا، هاتە بن گۆم:

بە، لە بن ئەو قەلقەلاشکانه خەت بشارەو و پەیی دوو دالاش بگرە گۆتم:

یە کەم جار ئەتو وای بکە، ئەمە دوا یی..

زەری گۆت و نەمسەلمان، وەلا بە سەری تو، دیتەم، چووێ ناو کەند و خەیی خستە بن قەلقەلاشکان، ئەرێ ئەنگێ دەزانن قەلقەلاشێ چیە؟ دەزانم قسەتان لە بارەیی قەلقەلاشکەوێ بیستوو، بە تاییبەتی ئەوێ دە (قەلقەلاشێ لە خەیی بە شک) بە نام من لە نزیکی ئەو قەلقەلاشکەم دیتوو، ئێوێش هەوێ دەن لە نزیکی وێبێن، تا پتر لە شکە کە تەبگەن، ئێ، کوێ دەستا چووێ بن قەلقەلاشکان و خەیی بە دالاشان دانوو ساند، من لە دوورەو، دوورایی سەبەرێکی عەسرانیی بەژنی خەم، ئەوێ تا دالاشەکان بە دندوو کە گەورە کەیان پشێک پشێک گۆشت لە لەشی کەلاکە کە دەچێ و خەرا خەرا قووتیدە دەن، وەیی چەند دەترسم، دەمەوێ بزێی نەم و هەم دەنگم دەرنایە، قەدەمم شکایە، ئیدی بە دیار ئەو دیمەنەوێ ئەبلەق ماوم دیمەنی هەستەری تەپیو و دندووێک داپەچێینی دالاش و کوێ دەستا یە بن قەلقەلاشکان، وەیی چیم دیت! بە سەری هەر هەموومان دیتەم، بەو چاوانەیی خەم دیتەم، کوێ دەستا پەیی بە زەوێوێ نەما، بەرزبەو، دوو دالاش لە با یاندا و بەرزیا نکردهو، کوێ دەستا دەستەکانی بە پەیی دوو دالاشەو، پەییەکانی بەژنێک بەژن و نیوێک پتر، لە عەرد بەندبەتەو، لەو ساتە سەرھاتی (ئەو کوێ هەیی دالاش بردی) م بێرکەوتەو، کە لە زاری خەم بیستبووم، بەر

له گڼانهوهی سهرها ته که، با بزانیڼ کوڼی دهستا ڼ له کوڼ کهوتهوه، لهو ساته، ئه و ساته ی دوو دا ڼاش و کوڼی دهستا ڼیان ڼ ڼاسمان ده برد، منیش له سهر زهویهوه به چه په ساوی ته ماشامده کردن، دهنگی کوڼه قڼزه که هات:

کوڼه زوو پڼی په کیان بهرده..

کوڼی دهستا ڼ به قسمی کرد، دا ڼاشکیان چووه ڼاسمان و دا ڼاشکیش له گه ڼ کوڼی دهستا ڼ ه ڼواش ه ڼواش بهره و زهوی، بهره و نیشتنهوه، پڼی گه یشتهوه زهوی، کوڼه قڼزه که گوتی:

به ریده، ئه ویش بهرده

به ریداو فڼی، کوڼی دهستا ڼ، رهنگی وه ڼ په لکه پیازی ل ڼهاتبوو، پڼنه ده چوو خو ڼنی تڼداما ڼ، کوڼه قڼزه که پرسى:

تڼ به مردنی خڼت نامری، که تنی سهر ده که یت..

کوڼی دهستا ڼ، که تنه که ی به مل مندا ه ڼنا، کوڼه قڼزه که هر ه ڼنده ی گوت:

دهستی خڼش، تڼه ی سهرده ر ڼ و بهر ده رڼی ل ڼکر دیه وه..

دهستی منی تڼدا نه بوو، به ڼام زڼر به خڼم نازیم، زوو زوو ده مگوته کوڼی دهستا ڼ:

ئه وهات ل ڼده که م، چه لوای سهر پنچکانم ده ده یتڼ!

ڼ، با له زاری خا ڼمه وه شتڼک له سهرها ته که بگڼمه وه:

((مامتان رڼژیک ویستی به دهردی ئه و کوڼه م ببات که دا ڼاش بردی، ده یویست له نزیك که لاکڼ خڼم دانووسڼم و پڼی دوو دا ڼاش بگرم و بفڼمه ڼاسمان، مامتان گوتی:

فڼین به ڼاسماندا زڼر خڼشه، من زڼر جار فڼیوم، بڼ پڼیان بگره و پیاسه یه ڼ به ڼاسماندا بکه، هر کات تڼ دهسته کانت ماندوو بوون، پڼی دا ڼاشکیان بهرده، ئه ویدی به نهرمی ده ته ڼنڼته وه سهر زهوی..

من به قسم نه کرد، ئاخر سهرها ته که م بیستبوو، لهو بهستی شهرغه یه کوڼک دوور ڼ له ئاوزه ی تڼ، له نزیك که لاکڼ، خڼی له بن قهلقه لاشکان داده نووسڼنڼ، پڼی دوو دا ڼاش ده گرڼ، ده فڼنڼ، له گه ڼ دا ڼاشان ده چڼته ڼاسمانڼ، له بڼندایی زڼره وه، نازانم دا ڼاشه کان ده ندووکى ل ڼده دهن، ڼیان خڼی له بیرده چڼ که نابڼت پڼی ههر دووکیان بهردا، ئیدی له ڼاسمانه وه دڼته خوارڼ و له ناو بهستڼ زرمه ی ل ڼوه دڼ و که س به سهری ڼاناگات، لهو رڼژه وه بابی بڼنڼی له شانی کردووه و له زگی ژن و مندایڼی خڼی ده گرڼته وه و به فیشه کی ددها، دا ڼ و سیسار که که چه ڼه و ئه و شتانه ده کوژڼ، ئه گهر ه ڼنده گولله ی به دا ڼاشه وه ناوه، به حکومه تیه وه نابا، حکومت بڼ سهرباز ده مایه وه، ده زانن چه ند دا ڼاشی کوشتووه! جاری وابووه، به یه ڼ گولله پڼنچ شه شکی په له واژ کردڼته وه، بهستی شهرغه ناوی لهو پیاوه نا(دا ڼاشکوژ)، ناویان له

کوټه کەشی نا (ئه و کوټه ی دا ټاش بردی)، له ژيانه، هـشتا دا ټاشکوژ
له ژيانه، به ټام ز ټار پیره و چاوه کانی له دهستداوه، به نابینايش
ته قه له دا ټاشان ده کات..))

منیش ئه گهر ئه و سهرهاته مه نه بیستبا و به قسه ی کوټی دهستا ټم کردبا،
دوورنه بوو سهرهاتی ئه و کوټه ی دا ټاش بردی دووباره ب ټتهوه..
له گه ټ کوټی دهستا ټ پ ټ سهرهاتم، تا دنیا کاولنه بووه، با پ ټ کهوه
سهردانی ترکزاده بکهین، پشيله یه کمان هه یه جوانی چ پشيله یه کی
گه ټ هـ شان له شانی نادا، له ترسنگ ټ کیش با ی له خ ټ پشیلان ب ټ یوه،
جوو جکه یه ک ب ټ ی ب ټ تا پ ټی ت ټ دایه هه ټ د ټ، ک ټ شکه له بن کلکی گه مه
ده کهن ناو ټ ټ ناو ټ یان ل ټ داته وه، پیری سوارچاکان پ ټ ده چوو له بهر
جوانیه که ی ب ټ به تایبه تی چاوه کانی ناوی نابوو ترکزاده، من چ
پشيله یه که م نه دیوه چاوی جوان نه ب ټ، به ټام چاوی ترکزاده جوانیی
هه می چاوه کانی ت ټ دا ده دره وشایه وه، شهوان ده تگوت لایتی قه ټ هـ من، ز ټ ر
جار با بم ده یگوت:

ئه گهر ر ټ تاریکه ترکزاده پ ټ ش خ ټ تان بدهن..

ترکزاده ما ټ یی ما ټ ی ئ ټ مه ببوو، نه ده چوو چ ما ټ ان، ئه گهر چوو باش
زوو ده هاته وه و نه ده مایه وه ئاخر ده زانی با بم چ ناز ټ کی ده ک ټ شا،
خ ټ ی برسی کردبا، پشيله ی برسی نه ده کرد، سبه ینان تا قاپه ماستی له
پ ټ ش ترکزاده دانه نا با، خ ټ ی دهوی ل ټ نه ده دا، به چاوی خ ټ م دیتوومه،
پشکه گ ټ شتی به شی خ ټ ی له گه ټ ترکزاده که رتکردوو، من دره نگ پ ټ که وتم
ه ټ گری با بم ب ټ پشيله له چیه وه یه، وای گ ټ ټ ایه وه:

پ ټ شتر د ټ ټ له سه یه کی به بام به هه زار پشيله نه ده گ ټ ټ یه وه، نه مده ه ټ شت
ل ټ م نزیکبکه ونه وه، به ټام له و جاره ی که دوو پشيله هاتنه سهر ر ټ م،
یه کیان ئامبازم بوو، ملمی گرت، زارمی کرده وه و ئه و پارووه گ ټ شته ی
ه ټ شتا قووت منه دا بوو، به په نجه نین ټ کیه کانی ده ری ه ټ ناو خستیه زاری
خ ټ یه وه، پشيله که یدی کلکی له لوولاقم ئا ټ اندبوو، به به ستنه وه
به ستبوومیه وه، پشيله هاتنه زمان، یه کیان ده یگوت: من گونی
ده خ ټ م... ئه ویدی: منیش که پووی..

ز ټ ر ترسام خ ټ م راپسکاند، راپسکان ټ ئه گهر پ ټ م به زنجیری هفت ل ټ
له چیا ش به ستر ټ ته وه، زنجیریش نه پس ټ چیا له دووم د ټ، خ ټ
راپسکاند نه که نه با له و خه ونه ب ټ گون و که پوو ده مامه وه، ئیدی له و
خه ونه وه من بوومه د ټ ستی پشيله..

ترکزاده له پاکوته میزی شه ټ ی له گه ټ گو ټ ی ک ټ ساران ده کرد، به دهسته
گرم ټ له جوانه کانی ه ټ ند جوان ده موچاوی خ ټ ی ده شووشت، گو ټ ی ک ټ ساران
گوته نی: بووک ببین ټ هزی ده چ ټ ته ده موچاوشووشتن... ئه و قسه یه ی
دایکم ز ټ ر جار به ئ ټ مه ی ده گوت:

جوان ده موچاوتان بش ټ ن، ههر پشيله ش ټ ری نه کهن.

ئەو قەسەيە لەگە ئەرکزادە نەدەهاتەو، خ لە تەمەنی خشی پیسای
 نە لە ژوور نە لە حەوشە نەدەکرد، دەچوو ئەو بەری کەند، یان بن
 ئەو دارت لەی ماوەیەك ما ی مەریەمی رووناکدەکردەو و دواتر لە
 تاریکی گرت، لەو قەرتی هەدەکەند و دەیکرد و دەیشاردەو، جار
 چووم هەمدایەو، ویستم لەو بەگم کە دەن: رەنگ نیە ب ی پشیلە
 گووت بە دەرمانە... تەینەگەیشتم، ئ ی گ ی پشیلە چەند دوورکەوتەو،
 بمبوورن، لە هەند سەربردە چەم زەر در ژە.. ئەو تا دوو سەگ
 نازانم لە کوو پەیدا بوون، پشتر لەگە هە نەمدیتبوون، سەریان لە
 دووی ترکزادە ناو، پشیلە یەك ر ی لە پشە، ئەویش دیواری پشەو ی
 ما ی عەلی خان، هیچ چار نیە دەبەت هەگە، هەگە، بەو چاوانە ی
 خەم دیتم دوو ریز یان سە ما بوو بگاتە سەر ستارە و لە چنگی سەگ
 رزگاری بەت، سەرنەکەوت و کەوت و کەوتە ناو زاری سەگ، بە گریانەو
 هاوارم بە بابم برد، تا گەیشت کەلوپەل بووبوو، دوا هەناسە ی بوو،
 بابم تەرمی پشیلە ی خستە گوش کەو، بە دوو دەو کەو لە کەند
 پە یەو، مندا هە ورتکە وە دووی کەوتن، لە دەو ر ی سەید مەرف
 قەرتی کی قوو ی لدا، پشیلە ی خستە ناویەو، لە کاتی پ کردنەو،
 دە یگوت:

چ بەکم، خە خوێن بە خوێن ناش مەو، بچم هەردوو سە لە خوێن
 بگەوزنم...

دەتەو بەیرم، من و فازیل رەحانە و کو ی پەلیسەکە و کەویارو... دوو
 بەردی گەورە ی پانمان لە سەری چەقاند، ئا، دوا ی ریشتنی بابم،
 هەندەك دەسکاری گەهەمان کرد، ئەو ی بابم خە و خە بوو، ئەمە وەك
 گەهەکانی سەید مەرف در ژووکانیمان کردەو، بە پەنووسی دار لە سەر
 بەردەکیان نووسیم:

(ئەو گە ی خوال خەشبوو ترکزادە ی پشیلە) دیارە چاوم لە سەر
 کەلەکانی گەستان کردبوو، بەم هەر زوو رەحانە (خوال خەشبوو) هەکی
 رەشکردەو و گوئی:

هەتیم ئەو مەنووسە دەنا، خودا دەوت خواردەکات..
 بە چوار دەوریا غەرە بەردیشمان هەدایەو، نازانم کەبوو پارچە
 پە کەکی کەسکیشی بە دار کەو کرد و لە سەر گەهەکی چەقاند،
 حەمەد مەستان گوتبوو:

دوا ی چەند سا کەتر، گە ی پشیلە دەبەتە مەزاری پیرزی ئەسحابە یەك
 و ژن لە بنی دنیاو دەنە سەری و دەپا نەو: قوربانی جدت بم،
 دەبمە سەگی بەر قاپیەکەت، بە هانامەو وەرە..

حەیف، بابم زوو گەهەکی تەخت کرد، نەیهشت ببەتە مەزاری ئەسحابە،
 هەرچەندە دوو سە هەو درا بە زیندووکردنەو ی گەهە، بەم
 سەربنەگرت...